

ZAMYŠLENÍ K PRVNÍMU ČTENÍ

Elizeus (či Eliáš) je velký prorok konající zázraky. Navazuje na proroka Eliáše (9 stol. př. Kr.). Mnoho skutků koná podobně jako jeho předchůdce (srov. druhá část příběhu 2 Král 4,18-37 s 1 Král 17,17-24). Šunem je v Galileji, zřejmě šlo o místo sousedící s královstvím Severního Izraele. Zřízená místnost byla projevem značného luxusu. (Pramen: vira.cz)

Jednoho dne Elizeus procházel přes Šunem. Žila tam zámožná žena a ta ho pozvala k jídlu. Kdykoli tam procházel, zašel se tam najíst. A ona řekla svému muži: „Vím, že je to svatý muž Boží, který k nám vždy přichází. Upravíme mu v poschodí malou světničku a dáme mu tam lůžko, stůl, sedadlo a svícen, a kdykoli k nám přijde, může se tam uchýlit.“ Když tam zase jednou Elizeus přišel, vstoupil do světničky a odpočinul si tam. Řekl svému služebníku Gechazimu: „Co by se dalo pro ni udělat?“ On odpověděl: „Nemá přece syna a její muž je už starý.“ Elizeus mu řekl: „Zavolej ji!“ Zavolal ji a ona zůstala stát u vchodu. On pravil: „Za rok v tento čas budeš mít v náručí syna.“ (2 Král 4,8-11.14-16a)

EVANGELIUM

Ježíš řekl svým apoštolům: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden. A kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijme proroka, že je to prorok, dostane odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako spravedlivý; kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“ (Mt 10,37-42)

Ježíš v evangeliu říká: „Kdo miluje syny více nežli mne, není mne hoden.“ Velmi dobře lze výroku porozumět ve světle příběhu o daru syna Šunemance ze čtvrté kapitoly Druhé knihy královské. Bůh není odpůrcem života a člověk je povolán k lásce k dětem. Jde tu o přirovnání. Jestliže milující rodič nesmí zapomenout na Boha, pak ani v žádném jiném vztahu Bůh nemá být upozaděn. Ba co více. Dítě je darem od Boha a nikoli vlastnictvím. Všimněme si, že závěr textu je blahoslavení těch, kteří přijmou proroka či učedníka. Je možná těžké přijmout od Boha kritické slovo nebo usvědčení z hříchu, jak mnozí proroci činili. Ale Bůh

odměňuje odvahu každého, kdo je ochoten „slyšet“ jeho hlas, i když je hříšný. (Pramen: vira.cz)

MODLITBA

Pane Ježíši, tvoje slova jsou jasná a jednoznačná,

ale já se jimi přesto málokdy řídím.

Prosím, naplň mé srdce pokorou a milostí,

bez které to nedokážu.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Člověk vždy posuzuje druhého podle jeho jednání, podobně jako znalec posuzuje obraz podle kresby. Pěkná slova a zdvořilost působí jenom chvíli.
- Pokora je schopnost vnímat s úctou i nejmenší věci života.
- Není nic hrozivějšího nežli vzájemná lhostejnost známých lidí vůči sobě.

VÁCLAV č. 23. (2017)

2.7.2017

13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ

TÝDENÍK

ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI

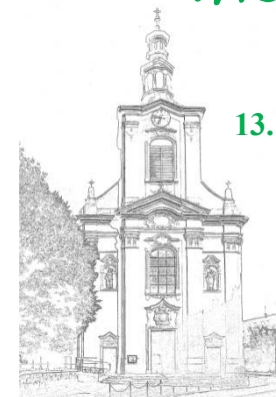
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

webové stránky:

farnostlovovice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30
	St – v 17.30
	Čt – v 7.30
	Pá – v 17.30
	Ne – v 9.00
SULEJOVICE	Ne – v 10.30
MILEŠOV	Pá – v 9.00 (zámecká kaple)
VELEMÍN	So – v 10.00
LUKAVEC	4.7. 2017 v 15.00 Svatoprokopská pout'

+ Modlitební skupina Út od 16.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 2.7.2017 v 9.00 za † rodiče a sourozence

Sulejovice v 10.30

Ne 9.7.2017 v 9.00

Sulejovice v 10.30

„YOUCAT“

(*Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích*)

Svatosti společenství a poslání

248. Které svátosti jsou k službě společenství?

Pokřtěný a biřmovaný křesťan může v církvi ještě přijmout dvě – SVÁTOSTI, jimiž přijímá osobní poslání a v nichž je Bohem povolán ke službě: je to svátost kněžství a svátost manželství.

Obě – SVÁTOSTI mají jedno společné: jsou určeny druhým. Nikdo není vysvěcen jenom sám pro sebe, stejně tak nikdo nevstupuje do manželského stavu jenom sám pro sebe. Svátost kněžství i svátost manželství mají budovat Boží lid, tzn. jsou jakýmsi kanálem, jímž může proudit Boží láska do světa.

PAMÁTKY V TÝDNU

4. července – nez. pam. sv. Alžběty Portugalské

Narodila se ve Španělsku asi roku 1270-1271 jako dcera pozdějšího aragonského krále Petra III. a jeho ženy princezny Konstancie Sicilské. Na křtu dostala jméno své zemřelé tety, svaté Alžběty Uherské. Ve španělštině bývá nazývána Isabelou. Ve 12 letech byla provdána za portugalského krále Dionýsia,

s nímž měla dvě děti a po jehož boku zažila hodně trápení nejen pro jeho nevěru. Vynikala trpělivostí, láskou, schopností odpouštět a usmířovat. Žila láskou k chudým s mnoha skutky milosrdenství a v zemi urovnávala neshody. Za hrozného moru byla útočištěm široké veřejnosti. Po smrti manžela se stala terciářkou, pokračovala v dobročinnosti a nakonec zemřela v 65 letech jako sestra sv. Kláry.

Pohřbena byla v Coimbre a její hrob se stal cílem poutí a místem mimořádných milostí. V roce 1516 začal kanonizační proces. Lev X. ji pak dovolil v Coimbre uctívat jako blahoslavenou. V roce 1612 byl její hrob otevřen a tělo shledáno neporušené, bez známek nějakého rozkladu. K slavnostní kanonizaci došlo 25. 2. 1625 papežem Urbanem VIII., který zpřisnil kanonizační proceduru.

4. července – pam. sv. Prokopa, opata

5. července – slavnost sv. Cyrila a Metoděje
patronů Evropy, slovanských věrozvěstů

6. července – nez. Pam. sv. Marie Gorettiové,
panny a mučednice

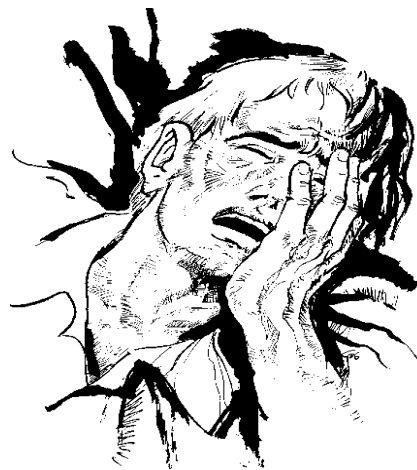
9. července – 14. neděle v mezidobí

Sbírka z 25.6. vynesla 5. 740,- Kč. Děkujeme.

MNOHO BOLESTI A SPOUSTY HNĚVU

Zastavme se a zaposlouchejme se do toho, co říká naše vlastní srdce. Dotkneme se tak možná mnoha bolestí i spousty hněvu. Možná se dotkneme také osamělosti a mučivé úzkosti.

Pak ale zaslechneme i cosi, co je ukryto ještě hlouběji. Uslыšíme hlas Ježíšův, hlas Boží. A zjistíme, že v našem srdci se jakýmsi tajemným způsobem ukrývá Kristovo srdce, a tehdy uslyšíme tato slova: „Miluji tě. Jsi v mých očích drahý a vzácný.“

Bůh našťestí nezná jen naše chyby a naše slabosti. On ví, které problémy pramení z naší minulosti, i o tom, co jsme zdědili po předcích. Zná ale především naše obdarování, zná naše možnosti, ví o nás.

Modlitba není mumlání nesmyslných slov

Modlitba není bezmyšlenkovité mumlání nesmyslných slov, ale otevření vlastního srdce věčné Láse, která je zdrojem všeho, z níž pramení celé stvoření. Modlitbou odpovídá naše srdce Bohu, který je láska. Modlit se znamená otevřít své srdce pokoji Božímu, otevřít svou mysl a své srdce Božímu Duchu. Modlitba je touha po tom, aby nás naplnil duch lásky, spravedlnosti a pokoje. Znamená to nabídnout se Bohu, který je láska, jako slabé nástroje jeho lásky, abychom po celé naší zemi a přede všemi, které známe, vyzářovali pokoj, soucit, sladkost, vlídnost a milosrdenství Boží. Měli bychom přicházet před Boha a prosit ho: „Dej mi svého ducha. Jsem tak slabý. Pomoz mi!“

Zpracováno podle knihy: Jean Vanier, Krása lidskosti, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno. (Pramen: vira.cz)

PODĚKOVÁNÍ

Mnohokrát děkuji všem, kdo jste se podíleli na přípravách setkání s polskou skupinou a pomáhali v jeho průběhu. Velký dík patří hostitelům, kteří ubytovali hosty ve svých domovech. Jsem vděčný majitelům restaurace SAUNA za vstřícné přijetí a umožnění grilování.

Za veškerou pomoc a přízeň Pán Bůh zaplať.

o. Roman

*Když šel podél Galilejského moře,
uviděl Šimona a jeho bratra Ondřeje, jak vrhají síť do moře;
byli totiž rybáři.*

*Ježíš jim řekl: „Poďte za mnou a učiním z vás rybáře lidí.“
Ihned opustili síť a šli za ním.*

*O něco dále uviděl Jakuba Zebedeova a jeho bratra Jana;
ti byli na lodi a spravovali síť.*

*Hned je povolal. A zanechali na lodi svého otce Zebedea
s pomocníky a šli za ním.* (Marek 1, 16 - 20)

